

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 172/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због три кривична дела разбојништво из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.П., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 534/15 од 16.07.2015. године, у седници већа одржаној, дана 10.05.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 534/15 од 16.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 438/13 од 07.04.2015. године, ставом I, окривљени И.С. оглашен је кривим због извршена три кривична дела разбојништво из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, за која му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по девет месеци а затим му изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од две године која се неће извршити уколико окривљени у року од пет година не изврши ново кривично дело. Уколико дође до опозивања условне осуде, у изречену казну ће се окривљеном урачунати време проведено у притвору почев од 17.04.2002. године када је лишен слободе па до 27.03.2003. године када му је притвор укинут.

Ставом II исте пресуде окривљени И.С. ослобођен је од оптужбе да је у ставу II-а извршио кривично дело разбојништво из члана 168. став 1. КЗ РС, те да је у ставу II-б извршио кривично дело тешка крађа из члана 166. став 1. тачка 1. КЗ РС, док је, ставом III исте пресуде, на основу одредбе члана 264. став 4. у вези члана 261. ЗКП одлучено да судски трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 534/15 од 16.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 438/13 од 07.04.2015. године, у ставу II-б;

уважењем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 438/13 од 07.04.2015. године, у ставу I, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном И.С. због извршена три кривична дела разбојништво из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом претходно утврдио појединачне казне затвора у трајању од по девет месеци, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.04.2002. до 27.03.2003. године, те је уважењем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду укинута пресуда Вишег суда у Београду К 438/13 од 07.04.2015. године, у ставу II-а изреке и списи предмета у том делу враћени првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац окривљеног И.С., адвокат М.П., на основу члана 482. ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 534/15 од 16.07.2015. године, у осуђујућем делу, којим је окривљени И.С. због извршена три кривична дела разбојништво из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ након утврђивања појединачних казни затвора у трајању од по девет месеци, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.04.2002. до 27.03.2003. године, без нумеричког позивања на законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека, прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП. Захтевом се указује да другостепени суд, Апелациони суд у Београду, није правилно одмерио казну окривљеном с`обзиром да му је као отежавајућу околност ценио чињеницу да је од 2002. до 2007. године осуђиван укупно седам пута, што је „крајње неистинита чињеница“ чиме се суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. У захтеву је изнет предлог да Врховни касациони суд на основу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење казне окривљеном те да донесе пресуду којом ће усвојити поднети захтев и преиначити другостепену пресуду тако што ће окривљеном изрећи казну каква му је изречена првостепеном пресудом.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката М.П. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адвоката М.П., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, већ је указано на повреду одредбе из члана 441. став 1. ЗКП која не представља законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.